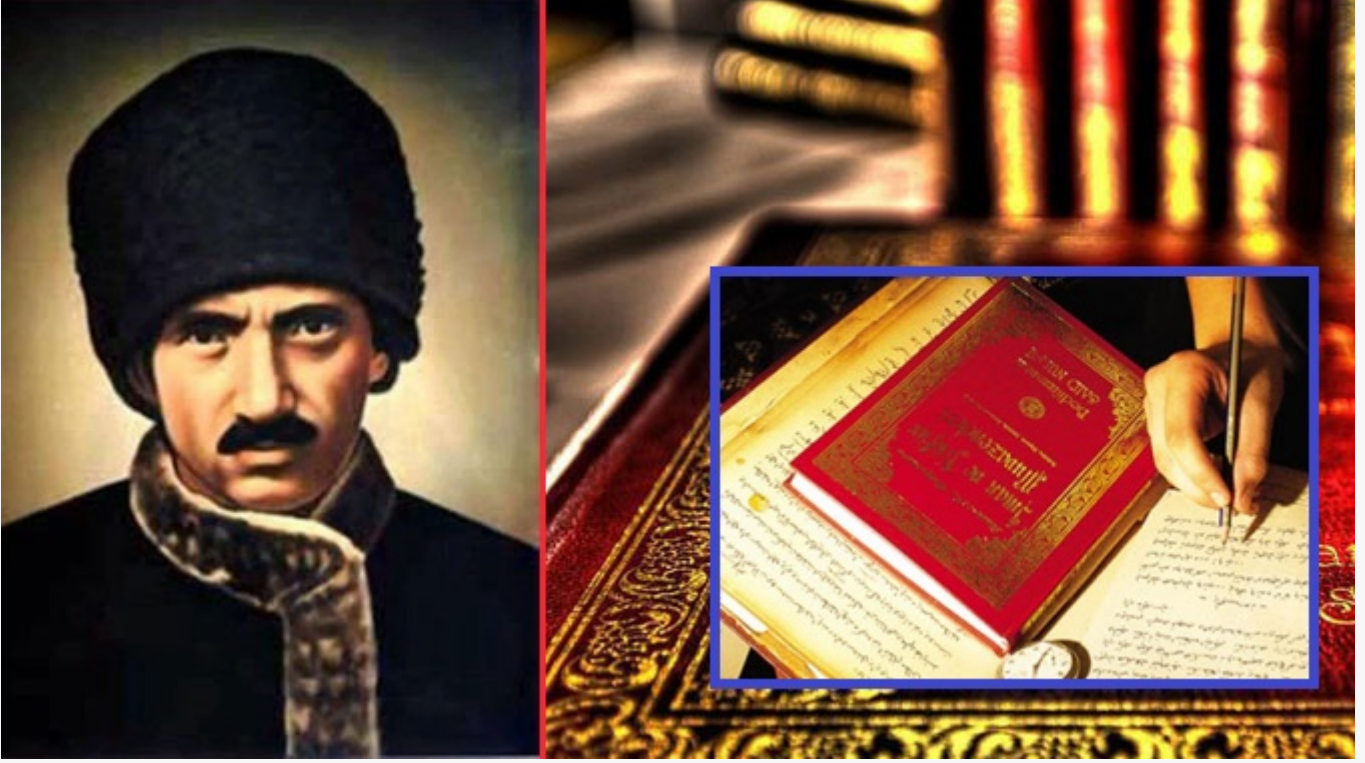

Risale-i Nur neden mihenge vurma çağrısı yapıyor?

“Risale-i Nur neden mihenge vurma çağrısı yapıyor? Bunu nasıl anlayacağız?”

“Mihenge Vurmadan Almayınız”

Mihenge vurmak hakkı ve hakikati parlatır, görmeyenlerin gözünü açar.

Hakikat mihenge vurmaktan kaçmaz, mihenge vurmakla değerinden bir şey kaybetmez; bilâkis mihenge vurmak muannitlerin şüphe dünyasını yıkar.

Mihenik taşı eski çağlardan beri altının ve gümüşün saflık derecesini anlamakta kullanılan bir taştır. Toplumlar zamanla bunun mecazî manasını da üretmişler ve mihenge vurmaya bir şeyin kalitesini belirlemek için temel ölçütlere vurmak manasına kullanmışlardır.

Hakikat kahramanları sözlerinin mihenge vurulmasından çekinmezler, hatta memnun olurlar. Sözlerinin mihenge vurulmadan alınmasından ise memnun olmazlar. Çünkü sözlerinin kalitesi mihenge vurunca anlaşılır.

Öyleyse bir söz işittiğinizde ya enaniyetinize vurup hiç almayacaksınız, ya körü körüne inanacaksınız, ya da mihenge vurup doğru ise alacaksınız!

Akıllı İnsan Mihenge Vurur

Akıllı insan bunlardan ilk ikisini tercih etmez. Çünkü enaniyet de, taassup da her hakikate ve her kemale kapısını kapayan dehşetli birer kilittir. Her ikisi de gören gözü kör eder. Hakikati göstermez. Bu kör gözleri açtıran tek işlem mihenge vurmaktır.

Akıl körü körüne inanmayı kabul etmediği gibi, hakikatin enaniyete kurban edilmesine de razı olmaz. Akıl, âkil ise enaniyetin karşısına dikilir:

“Doğru söz ise niye almayayım? Mihenge vururum, doğru ise alırım.” der. Enaniyet burun kıvırsa da, akla teslim olur.

Mihenge vurmak akl-ı selimin işidir.

Bediüzzaman da hakikatleri akl-ı selime teslim etmek istiyor. Diyor ki:

“Hiçbir müfsit, “ben müfsidim” demez, daima suret-i haktan görünür yahut batılı hak görür. Evet, kimse demez “ayranım ekşidir.” Fakat siz mihenge vurmada almayınız. Zira çok silik söz, ticarete geziyor. Hatta benim sözümü de, ben söylediğim için hüsn-ü zan edip, tamamını kabul etmeyiniz; belki ben de müfsidim veya bilmediğim halde ifsad ediyorum. Öyle ise, her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermeyiniz. İşte, size söylediğim sözler hayalin elinde kalsın; mihenge vurunuz. Eğer altın çıktı ise kalpte saklayınız, bakır çıktı ise çok gıybeti üstüne ve bedduâyı arkasına takınız, bana reddediniz, gönderiniz.”¹

Mihenge Vurmakla Şüphe Değil, Hakikat Parlar

Bu pırlanta cümleleri anlamaya çalışalım:

1- Mihenk Kur’ân ve sünnettir. Risale-i Nur’lar Kur’ân ve sünnete vurulunca parlar. Her cümlesinin bir nassla teyid edildiği, her sözünün bir âyet veya hadisın mealı veya tefsiri manasında olduğu anlaşılır.

2- Mihenge vurulmazsa, hüsn-ü zan edilerek alınırken, enaniyet olmasa bile, korku veya menfî algı da yolumuzu kesebilecektir.

Korkuyu ve menfî algıyı yenen tek işlem yine mihenge vurmaktır. Çünkü insan mihenge vurdukça okuduklarının hakikat olduğunu anlar, salâbeti ve sadâkati artar, hakikî imanı elde eder. “Hakikî imanı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir ve imanın kuvvetine göre, hadisatın tazyikâtından kurtulabilir.”² Daha hiçbir korku ve menfî algı onu yenemez. Mihenge vurdukça, hakikatler billur gibi parlar, hakkın üstünlüğü ortalara saçılır.

3- Mihenge vurma çağrısı akıl, ilim ve irfan dünyasına en asil çağrıdır. Kur’ân da bu çağrıyı yapmıştır: “Eğer kulumuza (Muhammed’e) indirdiğimiz (Kur’ân) hakkında şüphede iseniz, haydin onun benzeri bir sûre getirin.”³

Bin dört yüz yıldır Kur’ân’ın bu çağrısı ortadadır. Bir âyete benzer bir cümlecik kuran bile çıkmamıştır.

4- Mihenge vurmak hakikatli bir eserin değerini düşürmez, yükseltir ve parlatır. Tıpkı bin beş yüzden fazla mahkeme eliyle Risalelerin beraat alması gibi. Her mihenge vuran el, ona akıl, Kur’ân, sünnet ve şeriat mahkemesinde beraat vermeye mecbur oluyor.

5- Esasen her bir Nur dersi emsalsiz bir mihenge vurma faaliyetidir. Şimdiye kadar milyonlarca gencin imanını kurtarmakla ve doğru İslâmiyet’e ulaştırmakla Risale-i Nur, mihenge vurma işleminden defalarca kez yüz akıyla geçmiştir.

Dipnotlar: 1. Münâzarât, s. 49 2. Sözler, s. 284. 3. Bakara Sûresi: 23.